Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-1093
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. A.J. Verdaas, T.I. Van Bommel-Scheffer, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 9 april 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: NIBC Bank N.V., gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 27 december 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit het reglement, relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en relevante onderdelen uit de beslissing van de Commissie van Toezicht Federatie van Financiële Planners van 6 maart 2020

Samenvatting

Klacht over de opname van de persoonsgegevens van de consument in het Intern Verwijzingsregister (IVR). De bank heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen, omdat hij als echtscheidingsmediator betrokken zou zijn geweest bij een frauduleuze financieringsaanvraag. Hoewel de consument naar het oordeel van de commissie onvoorzichtig en ondoordacht heeft gehandeld, is zijn betrokkenheid bij fraude niet komen vast te staan. De bank dient de persoonsgegevens van de consument uit het IVR (en ook uit de Gebeurtenissenadministratie) te verwijderen. De vordering van de consument tot schadevergoeding wijst de commissie af.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 11 oktober 2021. Tijdens de zitting heeft de bank aan de commissie en aan de consument haar spreekaantekeningen overgelegd. Op de hoorzitting was de consument aanwezig. Ook de bank was aanwezig.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument is werkzaam als (echt)scheidingsmediator en hij voert daarin zijn eigen onderneming via een besloten vennootschap. De consument is daarnaast lid van de Vereniging Federatie van Financieel Planners (FFP).

2.2 Op 26 april 2019 heeft de consument met cliënt [X] en haar ex-partner een bemiddelingsovereenkomst getekend voor zijn begeleiding bij hun echtscheiding. Op 14 juni 2019 hebben cliënt [X] en haar ex-partner het echtscheidingsconvenant getekend dat door de consument is opgesteld. Daarin staat onder meer dat cliënt [X] van haar ex-partner maandelijks een brutobedrag van € 1.450,- aan partneralimentatie zal ontvangen. De consument heeft daarnaast een aanvullend echtscheidingsconvenant opgesteld waarop de datum is vermeld van 2 juli 2019. Daarin is vermeld dat de ex-partner van cliënt [X] maandelijks een brutobedrag van € 225,- partneralimentatie (in plaats van € 1.450,-) aan haar zal betalen. Op enig moment hebben cliënt [X] en haar ex-partner het aanvullend convenant ondertekend.

2.3 Cliënt [X] heeft vervolgens op enig moment een financieel adviseur ingeschakeld voor een financieringsaanvraag bij de bank. Op 16 juli 2019 heeft de consument in het kader van deze aanvraag en op verzoek van cliënt [X] stukken gestuurd aan haar financieel adviseur waaronder het echtscheidingsconvenant van 14 juni 2019. De ex-partner van cliënt [X] heeft bij een andere geldverstrekker en via een andere adviseur een financieringsaanvraag (voor een andere woning) gedaan.

2.4 Op 24 juli 2019 heeft de financieel adviseur de consument per e-mail gevraagd om nadere informatie voor de financieringsaanvraag van client [X], waaronder de werkgeversverklaring en een recente salarisstrook. Op 8 augustus 2019 heeft de consument per e-mail de verzochte informatie aan de financieel adviseur verstuurd. Daarbij heeft de consument de financieel adviseur geïnformeerd dat hij cliënt [X] heeft gevraagd om verdere correspondentie rechtstreeks aan de financieel adviseur te sturen vanwege zijn vakantie.

2.5 Op 17 september 2019 heeft de bank de consument per brief geïnformeerd dat zij per direct zijn gegevens heeft opgenomen in het Incidentenregister voor de maximale duur van acht jaar vanwege zijn betrokkenheid bij het indienen van de frauduleuze financieringsaanvraag van cliënt [X]. Diezelfde dag heeft de bank Stichting Certificering Federatie Financieel Planners per brief geïnformeerd dat zij een klacht indient tegen de consument. De bank heeft daarbij toegelicht dat de consument de Gedragscode voor Gecertificeerd Financieel Planners en leden van de Vereniging FFP heeft geschonden en de belangen van de bank heeft geschaad door het achterhouden van essentiële informatie.

2.6 Op 20 september 2019 heeft de advocaat van de consument de bank per brief verzocht om nadere uitleg. Op 11 oktober 2019 heeft de bank de advocaat per brief de reden van de opname van de persoonsgegevens van de consument toegelicht.

2.7 Op 6 maart 2020 heeft de Commissie van Toezicht Federatie van Financiële Planners (hierna: 'de tuchtcommissie') de klacht van de bank gedeeltelijk gegrond verklaard. Daarbij heeft de tuchtcommissie de consument een waarschuwing - als zakelijke terechtwijzing - opgelegd. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat de consument verwijtbaar heeft gehandeld door een aanvullend convenant met essentiële informatie in de omloop te brengen, waarmee hij het risico heeft genomen dat het eerste convenant zijn geldigheid (deels) zou verliezen. Daarnaast heeft de tuchtcommissie geoordeeld dat de consument verwijtbaar heeft gehandeld door de financieel adviseur niet te informeren over het bestaan van dit aanvullend convenant. Hierbij is de tuchtcommissie echter niet ervan overtuigd geraakt dat de consument doelbewust informatie heeft achtergehouden.

2.8 Op 20 mei 2020 heeft de advocaat van de consument de bank per brief verzocht om verwijdering van de persoonsgegevens van de consument uit het Incidentenregister. Op 26 mei 2020 heeft de bank de advocaat van de consument per brief geïnformeerd dat de persoonsgegevens van zijn cliënt zijn verwijderd uit het Incidentenregister. Aanvullend heeft de bank de advocaat van de consument geïnformeerd dat zij de persoonsgegevens van zijn cliënt heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (IVR) tot 17 september 2027. De bank geeft aan dat zij deze opname heeft gedaan vanwege de betrokkenheid van de consument bij de frauduleuze financieringsaanvraag van cliënt [X].

2.9 Op 16 juni 2020 heeft de advocaat van de consument per brief bezwaar gemaakt tegen de opname van de persoonsgegevens in het IVR. Op 6 juli 2020 heeft de bank de advocaat van de consument per brief geïnformeerd dat zij het verzoek tot verwijdering van de persoonsgegevens van de consument uit het IVR afwijst.

2.10 Op enig moment heeft de consument bij de bank een klacht ingediend. Op 7 januari 2021 heeft de bank per brief de klacht van de consument afgewezen.

De vordering en klacht

2.11 De consument vordert van de bank verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR. Daarnaast vordert de consument van de bank schadevergoeding van totaal € 975.000,- of het bedrag dat de commissie redelijk acht vermeerderd met wettelijke rente vanaf 17 september 2019. Dit bedrag bestaat uit advocaatkosten in de procedure bij de tuchtcommissie, inkomensverlies als gevolg van uitval door stress en immateriële schade.

2.12 Ten eerste was de consument niet betrokken bij de financieringsaanvraag van cliënt [X] en heeft hij daardoor nooit contact gehad met de bank. Zoals uit de bemiddelingsovereenkomst blijkt, heeft de consument alleen als mediator cliënt [X] en haar ex-partner begeleid bij het vastleggen van afspraken bij de echtscheiding. De consument treedt niet op als bemiddelaar of adviseur bij financiële producten. De consument heeft de opleiding van de FFP gevolgd om met de juiste fiscale kennis zijn cliënten te begeleiden bij het echtscheidingstraject. Cliënt [X] heeft een eigen financieel adviseur ingeschakeld voor de financieringsaanvraag bij de bank. Aangezien cliënt [X] niet over een computer beschikte, heeft de consument op haar verzoek stukken aan de financieel adviseur gestuurd.

2.13 Ten tweede stelt de consument dat hij niet wist wanneer de uitbreiding van de werkzaamheden van cliënt [X] bij haar werkgever vaststond. Wel was hij ermee bekend dat dit op zeer korte termijn zou plaatsvinden. Doordat cliënt [X] door de werkuitbreiding circa € 1.200,- bruto per maand meer zou verdienen, zou de maandelijkse partneralimentatie verlaagd worden naar bruto € 225,- per maand. Daarom is aan de consument gevraagd om alvast een aanvulling op te stellen op de gemaakte afspraken met een fictieve datum in de toekomst. Dit aanvullend convenant was dus niet definitief.

2.14 Ten derde stelt de consument dat de bank geen moeite gedaan om te onderzoeken wat er daadwerkelijk is gebeurd bij het (intern) registreren van zijn persoonsgegevens. Zo heeft de bank nagelaten hoor en wederhoor toe te passen voor het nemen van haar besluit. Daarnaast heeft de tuchtcommissie, in tegenstelling tot wat de bank beweert, de consument een waarschuwing gegeven. De consument is namelijk gewaarschuwd om concept-documenten duidelijker op te stellen zodat onbevoegden er geen misbruik van kunnen maken. Van vermeende fraude of een opzet daartoe door de consument is niet gebleken.

2.15 Ten vierde stelt de consument dat de handelswijze van de bank hem intens diep heeft geraakt en beschadigd. Het handelen van de bank heeft de consument dermate getraumatiseerd, waardoor hij sinds 2019 nauwelijks meer kan werken als gevolg van PTSS/Trauma-stoornis.

Het verweer

2.16 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Ter onderbouwing van haar verweer stelt de bank ten eerste dat de persoonsgegevens van de consument terecht zijn opgenomen in het IVR. De consument was betrokken bij de frauduleuze hypotheekaanvraag van cliënt [X], omdat hij stukken van cliënt [X] heeft gestuurd aan de financieel adviseur en hij een financieringsopzet heeft opgesteld. De consument heeft nagelaten het verband tussen het echtscheidingsconvenant en het aanvullend convenant aan te geven.

Ook heeft de consument nagelaten de financieel adviseur te informeren over het aanvullend echtscheidingsconvenant, waardoor deze niet op de hoogte was van het lagere alimentatiebedrag. Van de consument mag op basis van zijn certificering als FFP worden verondersteld dat hij een diepgaande inhoudelijke en procedurele kennis heeft van financieringsaanvragen. Dat cliënt [X] op termijn een lager alimentatiebedrag zou (kunnen) ontvangen was cruciale informatie voor de bank. Immers zou de bank de hypothecaire geldlening niet aan cliënt [X] hebben verstrekt op basis van het lagere alimentatiebedrag van € 225,-, maar wel op basis van het oorspronkelijke alimentatiebedrag van € 1.450,-.

2.17 Ten tweede stelt de bank dat er wel hoor en wederhoor heeft plaatsgevonden voor de opname van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister. De bank heeft namelijk op 13 september 2019 telefonisch contact opgenomen met de consument. In dat gesprek heeft de consument verwezen naar het vertrouwelijkheidscontract met zijn cliënt. Vervolgens heeft de bank op 16 september 2019 geprobeerd de consument te bellen op zowel zijn vaste als mobiele telefoonnummer voor nadere vragen. De consument heeft zelf geen openheid over zaken gegeven richting de bank.

2.18 Ten derde stelt de bank dat de tuchtcommissie haar klacht deels gegrond heeft verklaard. De tuchtcommissie heeft namelijk expliciet aangegeven dat de consument de financieel adviseur had moeten informeren over naderende wijzigingen ten aanzien van de financiële positie van cliënt [X] en het aanvullende convenant. Dat in die procedure niet is gebleken dat de consument doelbewust heeft gehandeld, maakt niet dat geen sprake meer is van een incident als bedoeld in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (hierna 'het Protocol').

2.19 Ten vierde betwist de bank de gevorderde schade, nu deze onvoldoende is onderbouwd door de consument. Voor zover schade is geleden, komt uitsluitend de schade naar aanleiding van de privacyklacht voor vergoeding in aanmerking. Uitsluitend de privacyklacht van de consument is behandelbaar. Opname in het IVR vormt verder geen enkele belemmering voor de consument, omdat hij geen enkele contractuele relatie heeft met de bank of een groepsvennootschap die toegang heeft tot het IVR van de bank en hij dit ook niet beoogt. Verder heeft de consument niet eerder de bank geïnformeerd over zijn posttraumatische stressstoornis.

2.20 Tot slot is de verwerking van de persoonsgegevens van de consument noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de bank. Het belang van de consument, die de registratie aan zichzelf te wijten heeft, weegt daar niet tegenop.

3. De beoordeling

Waar gaat het om?

3.1 Voorop stelt de commissie dat de klacht van de consument ten aanzien van de registratie van zijn persoonsgegevens behandelbaar is op grond van artikel 1 en artikel 60 van het reglement (zie bijlage). De klacht van de consument is te beschouwen als een privacyklacht. In dat kader ziet de commissie zich voor de vraag gesteld of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het IVR.

Handelen van de consument valt niet in enig opzicht te duiden als fraude

3.2 Allereerst merkt de commissie op dat de bank in haar dupliek heeft verwezen naar 'een incident als bedoeld in het Protocol'. Deze verwijzing van de bank is echter niet juist, nu de persoonsgegevens van de consument door de bank alleen (nog) in de interne registers zijn geregistreerd. Zoals eerder in 3.3. aangegeven zijn de UAVG en de AVG op de interne registraties van toepassing. Het Protocol wordt gehanteerd bij externe registraties, zoals registraties in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister.

3.3 Vaststaat dat de bank de persoonsgegevens van de consument heeft opgenomen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie vanwege zijn betrokkenheid bij een strafbaar feit. Dit betreft de betrokkenheid van de consument bij een frauduleuze financieringsaanvraag.

3.4 Ten aanzien van de grondslag voor de interne registraties overweegt de commissie dat niet is komen vast te staan dat de consument doelbewust informatie heeft achtergehouden (met het doel) om de bank te misleiden. Anders dan de bank stelt, is die doelbewustheid van belang om vast te stellen dat de consument betrokken is geweest bij een strafbaar feit. Het betreft de financieringsaanvraag, waarvan de bank heeft gesteld dat deze frauduleus is gedaan door cliënt [X] die geen partij is bij deze klachtenprocedure. Vastgesteld kan worden dat de consument onvoorzichtig en ondoordacht heeft gehandeld ten aanzien van zijn communicatie over het aanvullend convenant. Hierbij is niet gebleken dat de consument de intentie heeft gehad te bewerkstelligen dat de bank client [X] hierdoor een hypothecaire geldlening zou verstrekken, waartoe zij bij kennis van de ware stand van zaken over de hoogte van het alimentatiebedrag niet zou zijn overgegaan. Daarmee volgt de commissie het oordeel van de tuchtcommissie die eveneens heeft geoordeeld dat zij er niet van overtuigd is geraakt dat de consument doelbewust heeft gehandeld. Het handelen van de consument valt niet in enig opzicht te duiden als fraude. Daarmee voldoet de registratie van de persoonsgegevens van de consument niet aan het hierna te noemen beoordelingskader.

Beoordelingskader registratie IVR (en de Gebeurtenissenadministratie)

3.5 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons) gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissen-administratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat er dus vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van de consument ook is bedoeld de vordering tot verwijdering van haar persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

3.6 Het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet AVG (UAVG) van toepassing zijn. Ten aanzien van de registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie dient de bank op grond van artikel 6 lid 1 sub f AVG een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in die registers zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient de bank de belangen van de consument mee te wegen.

3.7 In de onderhavige zaak staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument immers in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van de consument bij fraude. Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkings-verantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkings-verantwoordelijke zijn gepleegd.

3.8 Volgens de Hoge Raad geldt bovendien als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan[1]. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register.

De gevorderde schade

3.9 Tot slot overweegt de commissie dat de gevorderde schade van de consument niet toegewezen wordt. De consument heeft onvoldoende het verband aangetoond tussen de gevorderde schade en de registratie van zijn persoonsgegevens. Ook heeft de consument onvoldoende de feitelijke grondslag voor de omvang van de schade aangetoond.

Conclusie

3.10 Op grond van het voorgaande concludeert de commissie dat de vordering van de consument gedeeltelijk wordt toegewezen. De bank dient over te gaan tot verwijdering van zijn (persoon)gegevens uit het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. De vordering tot schadevergoeding wordt afgewezen.

3.11 Ten overvloede overweegt de commissie dat zij ervan uitgaat dat de bank overgaat tot verwijdering van de gegevens van de besloten vennootschap van de consument, voor zover de bank deze ook heeft opgenomen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de bank de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR moet doorhalen binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd. De bank dient dit schriftelijk aan de consument te bevestigen. De commissie wijst voor het overige de vordering van de consument af.

[1] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, te vinden op www.rechtspraak.nl

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante bepalingen uit het reglement

Artikel 1 Welke klachten behandelt de Geschillencommissie?
De Geschillencommissie behandelt Klachten van Consumenten over Financiële diensten tegen Financiële dienstverleners of, bij nawerking, voormalig aangesloten Financiële dienstverleners.

Artikel 60 Begrippen
In dit Reglement wordt verstaan onder:

Klacht:
Elke uiting van onvrede inzake een Financiële dienst tussen een Consument en een of meer Financiële dienstverleners. Onder Klacht wordt tevens verstaan: een Privacyklacht. Een Klacht kan alleen worden beoordeeld naar Nederlands recht.

Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens
1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");
b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");
f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*

Relevante onderdelen uit de beslissing van de Commissie van Toezicht Federatie van Financiële Planners van 6 maart 2020

"*DE KLACHT*

5. *Klaagster voert kort en zakelijk weergegeven het volgende aan:*
Klaagster is van mening dat verweerder zich niet heeft gehouden aan de Gedragscode voor Gecertificeerd Financieel Planners en leden van de Vereniging FFP (hierna; de gedragscode) omdat hij bij het voorbereiden en indienen van de financieringsaanvraag van één van zijn betrokken cliënten bij klaagster essentiële informatie heeft achtergehouden voor de tussenpersoon en dus voor klaagster. Hierdoor heeft geen juiste en complete beoordeling van de financiering plaats kunnen vinden. Klaagster stelt zich dus voorts op het standpunt dat verweerder met zijn handelwijze de belangen van zijn cliënte ernstig heeft geschaad omdat zij nu geen financiering kan krijgen voor de aankoop van de woning en de mogelijkheid bestaat dat de verkoper haar in gebreke stelt. Klaagster stelt tot slot dat zij mogelijk benadeeld wordt aangezien zij een bankgarantie heeft gesteld en de kans reëel is dat de verkopers zich alsnog op de bankgarantie beroepen.
(…)

6. *Voor het geval klaagster wel ontvankelijk is voert verweerder aan dat de klacht afgewezen dient te worden. Hij heeft de door de cliënten aan hem verleende opdracht zorgvuldig en naar eer en geweten uitgevoerd. Er is geen sprake van het achterhouden van financiële gegevens teneinde klaagster te misleiden. Uit de correspondentie waarbij verweerder partij was had het [de heer [X]], de hypotheekadviseur die de financieringsaanvraag bij klaagster heeft ingediend, duidelijk moeten zijn dat er in het kader van de betrokkene benodigde hypothecaire financiering relevante wijzigingen in de financiële positie waren opgetreden.*

Verweerder is niet betrokken geweest bij het doorzenden van stukken aan klaagster en daarom kan hem niet verweten worden dat mogelijk bepaalde stukken niet aan de hypotheekadviseur zijn verstrekt. Het had meer op weg van de hypotheekadviseur en/of klaagster gelegen nadere vragen te stellen omtrent het totale inkomen nadat bekend was geworden dat er sprake was van een wijziging in het dienstverband van de vrouw. Een verhoging van het inkomen uit dienstbetrekking van de alimentatiegerechtigde leidt in de regel tot een lagere behoefte aan partneralimentatie. Verweerder heeft ter zitting verzocht om veroordeling van klaagster in (een gedeelte van) de proceskosten.

7. *Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerder in aanvulling op het verweerschrift – zakelijk weergegeven – het volgende verklaard:*

8. *Ik doe geen hypotheekbemiddeling en ik heb in dat kader ook geen contact met banken. Naast het convenant heb ik een aanvullend convenant opgesteld voor cliënten in verband met een mogelijke, toekomstige uitbreiding van de aanstelling van de vrouw. Ik heb de beide convenanten tegelijkertijd aan de cliënten verstrekt. Het aanvullende convenant was bedoeld als voorbeeld / concept en ik heb er een bedrag en een fictieve datum, te weten 2 juli 2019, ingezet. Ik erken dat uit het aanvullend convenant niet op te maken valt dat het een voorbeeld of concept is. Cliënten hebben het (eerste) convenant op 14 juni 2019 getekend. Ik weet niet wanneer zij het aanvullende convenant hebben getekend. Ik was daarbij niet aanwezig. Ik weet ook niet wie het aanvullend convenant aan klaagster heeft verstrekt.*

Ik weet niet meer of ik met [de heer [X]] over het aanvullende convenant heb gesproken. Ik weet wel dat ik in mei 2019 met hem heb besproken dat het alimentatiebedrag voor de vrouw en de eventuele uitbreiding van haar aanstelling communicerende vaten waren. Het bedrag aan partneralimentatie in het eerste convenant komt uit de koker van [de heer [X]]. Naar aanleiding van een vraag van de Commissie vermeld ik dat de man het oorspronkelijke alimentatiebedrag kon betalen en dat ook wilde in verband met de wens van cliënten dat het minderjarige kind van hem bij de vrouw kon blijven wonen.

Ik heb de considerans die ik in het aanvullende convenant heb opgenomen niet vermeld in het (eerste) convenant omdat ik niet anders gewend ben en het zo geleerd heb. Met de kennis van nu begrijp ik dat klaagster zich afvraagt hoe dit gelopen is. Ik heb van deze kwestie geleerd en ik leg nu alle afspraken vast in het eerste convenant. Deze kwestie heeft me enorm geraakt omdat mij verweten wordt dat ik al dan niet bewust essentiële informatie achterhouden zou hebben. Dat betwist ik.

Ten aanzien van de financieringsaanvraag die [de heer [X]] voor de vrouw bij klaagster heeft ingediend, heb ik op verzoek van de vrouw slechts stukken aan [de heer [X]] doorgestuurd omdat de vrouw niet over een computer beschikte. Daarnaast heb ik, na een eigen berekening in Excel, aan [de heer [X]] doorgegeven dat de vrouw een bedrag van EUR 67.000 aan eigen middelen had.

Na de ontvangst van de echtscheidingsbeschikking van de rechtbank liet de man mij op 18 juli 2019 weten dat er sprake was van een uitbreiding van de aanstelling van de vrouw. De omvang van die uitbreiding was nog niet bekend en dus ook niet het effect daarvan op de hoogte van de partneralimentatie. Ik heb dat op 19 juli 2019 aan [*de heer [X]*] *doorgegeven. Uit de gevoerde mailwisseling die ik als bijlage 6 heb ingebracht, kan worden opgemaakt dat de* [*heer [X]*] *van de urenuitbreiding op de hoogte was. Er ontbraken nog stukken van de werkgever van de vrouw en vanwege mijn vakantie vanaf 8 augustus 2019 heb ik cliënten gevraagd de nog ontbrekende stukken direct aan* [*de heer [X]*] *te sturen. Daarna heb ik geen stukken meer van cliënten ontvangen of doorgestuurd.*

(…)

27. Op basis van het voorgaande komt de Commissie tot de conclusie dat verweerder verwijtbaar heeft gehandeld enerzijds door het in omloop brengen van het aanvullende convenant met essentiële informatie waardoor hij risico heeft genomen dat het (eerste) convenant zijn geldigheid (deels) zou verliezen en anderzijds door het niet inlichten van de hypotheekadviseur van het bestaan van dit (aanvullende) convenant, waarbij het de Commissie overigens niet is gebleken dat hij doelbewust heeft gehandeld. De klacht is in zoverre gegrond."